

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1696/07
27.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против туженог АД "ББ", коју заступа адвокат БА, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж. 1183/07 од 02.10.2007. године, у седници већа одржаној 27.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж. 1183/07 од 02.10.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Кули П.1-976/05 од 27.2.2007. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је он засновао радни однос на неодређено време од 7.9.2005. године, а да се тужени обавезе да га распореди на радно место физичког радника или друго одговарајуће радно место. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 41.400,00 динара, са законском затезном каматом од 27.2.2007. године до коначне исплате.

Пресудом Окружног суда у Сомбору Гж. 1183/07 од 02.10.2007. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Кули П.1-976/05 од 27.2.2007. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је са "ВВ" закључио уговор о вршењу привремених, повремених и сезонских послова за 2005. годину, на основу кога је тужилац ангажован за обављање послова у силосу и магацинима ____. Тужилац је те послове обављао од 7.9. до 29.9.2005. године, када му је због инцидента и сукоба са шефом смене, саопштено да више не ради. Тужени је сачинио појединачне уговоре о обављању привремених и повремених послова за ангажована лица преко "ВВ" у овом периоду, међутим тужилац, иако је позиван два пута, уговор није потписао.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право, основано закључивши да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Наиме, према члану 32. став 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр.24/05) прописано је да се уговор о раду закључује пре ступања запосленог на рад, у писаном облику, а ако послодавац са запосленим не закључи уговор о раду, сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад.

Ангажовање тужиоца као члана задруге за обављање привремених и повремених послова, у складу са чланом 197 и 198. Закона о раду, представља рад ван радног односа, у ком случају тужилац нема својство запосленог лица. Стога, чињеница да кривицом самог тужиоца није закључен уговор о обављању привремених и повремених послова, не може водити утврђењу да је тужилац засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад, у смислу члана 32. став 2. Закона о раду, па стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом члана 149 и 159. ЗПП.

На основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Стојан Јокић. с.п.

Београд, Србија

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЗ